

Religiøse skoler

I LEDERARTIKKEL 25. februar skriver BT at regjeringen gjerne «vil ha mulighet til å nekte godkjenning av flere religiøse skoler». Dette medfører ikke riktighet.

Under den rød-grønne regjeringen er privatskoleloven tvert om endret slik at det nettopp er religiøse og pedagogisk alternative skoler det åpnes for godkjenning av. Denne politiske linjen ligger selvsagt fast. Det som derimot er tilfelle er at regjeringen, på bakgrunn av enkelte privatskolesaker, har ønsket å gjøre en vurdering av om også integreringshensyn kan inngå som en del av beslutningsgrunnlaget i slike saker. Regjeringen har spesielt bedt om å få vurdert hvilke begrensninger våre menneskerettighetsforpliktelser i tilfelle setter på dette punktet. Slik kunnskap kan bli viktig hvis spørsmålet i fremtiden skulle komme opp i tilknytning til enkeltsaker. Dette er noe helt annet enn BT påstår i sin leder.

MENNESKERETTIGHETENE gir oss en klar forpliktelse til at foreldre skal kunne velge utdanning for sine barn. Det må derfor være adgang til å opprette religiøse skoler. For at rettigheten skal være reell for alle, har vi i Norge dessuten en god ordning for finansiering av private skoler, som gir en lav og begrenset egenandel for elevene. Det er bred politisk enighet i Stortinget om en privatskolelov som sikrer finansiering og godkjenning av religiøse private skoler. Privatskoleforliket i Stortinget om dette fra 2006 står fast.

BT mener at nye religiøse skoler må underlegges det samme tilsyn som den offentlige skoler. Jeg er enig i det og slik er det også i dag. Nye, religiøse privatskoler, i likhet med eksisterende private og offentlige skoler, er underlagt tilsyn i forhold til de krav som gjelder for de ulike skoleslagene gjennom privatskolelov og opplæringslov. Det er viktig at foreldre og nasjonale myndigheter kan ha tillit til at skoler, offentlige så vel som private, drives på en slik måte at elevene får den opplæring de har krav på.

KRISTIN HALVORSEN,
KUNNSKAPSMINISTER